

–виконанні розрахунково-графічних робіт, що є особливо актуальним для економічних дисциплін, пов'язаних з виконанням розрахунків та роботою зі значними масивами числової інформації;

–виконанні тестових завдань, що становлять основу проведення контролю за допомогою комп'ютерних технологій.

Означені форми залучення студентів до роботи з комп'ютерними технологіями є найпоширенішими, насправді їх спектр набагато ширший і зі стрімким розвитком цих технологій він дедалі розширюється.

Кінцевою метою впровадження окресленої моделі, як уже зазначалось, є готовність спеціаліста до майбутньої професійної діяльності.

Отже, при викладанні дисциплін економічного спрямування існує достатньо резервів для підвищення його результативності за допомогою комп'ютерних технологій. Втім, дотримуючись цього напрямку, необхідно відшукати баланс у системі «викладач-комп'ютер-студент». Стрімкий розвиток комп'ютерних технологій спонукає до постійного пошуку шляхів їх адаптації до навчального процесу. Саме тому тема комп'ютерних технологій в освіті не втрачає своєї актуальності.

Список літератури:

1. Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі: посібник для педагогічних працівників і студентів педагогічних вищих навчальних закладів. – Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. – 116 с.
2. Чернилевский Д.В. Дидактические технологии в высшей школе: Учеб. пособ. для вузов. / Д.В. Чернилевский. // – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 437 с.

Лук'янець Г. Г.

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри іноземних мов професійного спрямування

Національний університет харчових технологій

м. Київ, Україна

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ СТУДЕНТІВ: ЕФЕКТ КУЛЬТУРНОГО ТУРИЗМУ

Сучасний ринок туристичних послуг пропонує широкий спектр типів подорожей, розрахованих на вимогливий смак покупця, враховуючи необхідний / бажаний рівень активності та ризикованості, тему, зацікавленість конкретними географічними регіонами, бюджет, відда-

леність подорожі та інше. Однак у сучасному глобалізованому просторі все більшої популярності серед подорожуючих по всьому світу набуває *культурний туризм* – соціокультурний феномен розвитку людської спільноти, основною метою якого є ознайомлення з історичною, культурною, релігійною, етнічною спадщиною різних народів під час подорожей [1, с. 233–242]. Тенденція до швидкого зростання об'ємів культурного туризму зумовлена одночасним збільшенням попиту та пропозиції на нього, що в свою чергу, зумовлює необхідність навчання студентів галузі «туризм» фундаментальним знанням про культури світу та формування у них навичок міжкультурної комунікації.

Наше дослідження має на меті встановити причини росту зацікавленості у культурному туризмі та виявити способи формування міжкультурної комунікативної компетенції студентів галузі «туризм».

Зростаюча роль міжкультурної комунікації в освітніх процесах зумовлена попитом культурного туризму в сучасному світі, де розмиваються кордони між країнами, націями, мовами, культурами, існує прагнення до ознайомлення із культурними досягненнями різних націй та інтеграції до спільного культурного простору [3, с. 25–27]. До чинників, які зумовлюють необхідність міжкультурної комунікативної компетенції у студентів галузі «туризм» належать необхідність формування міжкультурної толерантності у глобальному масштабі за умов виходу туристичних компаній на світовий ринок, формування професійної ерудованості, прагнення зробити подорож пізнавальною, поєднавши відпочинок із навчанням (вивченням мов, опануванням професійними навиками, покращенням фізичної форми, тощо), розширення кругозору через заохочення інтересу до географічних, культурних, архітектурних, сільськогосподарських, гастрономічних регіонів.

Ефективними засобами формування міжкультурних комунікативних навичок у студентів, які здобувають освіту у сфері туризму є включення культурного компоненту в навчальні програми та вивчення іноземних мов, що сприяє вирішенню проблеми подолання культурних стереотипів та мовних бар'єрів і заохочує культурну взаємодію. Знання гуманітарних наук – історії, філософії, культурології, соціології – створює фундамент професійної грамотності студентів, надає основну інформацію про історичні віхи розвитку суспільства, соціальні норми, традиції та звичаї різних етносів, пам'ятки історії, архітектури, предмети мистецтва, дива природи. Водночас, володіючи мовами міжнародного спілкування (англійською, німецькою, іспанською, і т. п., залежно від регіону), студенти можуть розуміти інформацію та висловлювати власні думки, тобто вони не лише отримують професійні знання та навички, але й вільно застосовують їх у різних соціальних та культурних контекстах [2, с. 229].

Цінність вивчення іноземних мов для формування міжкультурної комунікативної компетенції зумовлена тим фактом, що мова народу є дзеркальним представленням культурних характеристик етносу, які закодовувалися на граматичному, лексичному, стилістичному рівнях у ній у ході розвитку певної спільноти людей, відображаючи їх моральні цінності, особливості соціальних відносини, економічної взаємодії, релігію та обрядовість, збережені в усних (фольклорних) та письмових текстах (літературних творах).

Таким чином, попит на культурний туризм у сучасному глобалізованому світі, сповненому подіями інтегрованих культур, зумовлює необхідність формування міжкультурних комунікативних навичок у студентів галузі «туризм» через збільшення акценту на гуманітарній складові навчальних програм та опанування іноземними мовами.

Список літератури:

1. Кондакова Л. (2013). Туризм по-культурному / Л. Кондакова // *Економические известия*. А. Парфіненко ISSN 2078-6441. Вісник львівського університету. Серія географічна. Випуск 43. Ч. 1. 241 – 2010. – № 115(1348). – С. 233–242.
2. Dimitrova G. (2015). Intercultural communication in the context of tourism. *Cultural Corridor Via Adriatica: Cultural Tourism without Boundaries*. Croatia, 225–230 с.
3. Fu Y., Gao Y. & Chai L. (2014). Development status and strategic choice of cultural tourism industry. *Contemporary Economics*, 24, P. 25–27.

Лук'янець Т. Г.

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української та іноземних мов

Національний університет фізичного виховання

і спорту України

м. Київ, Україна

ДОСВІД НАПИСАННЯ МЕТОДИЧНИХ РЕКОМЕНДАЦІЙ З ДИСЦИПЛІНИ «ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНА ІНОЗЕМНА МОВА» У ЗВО СПОРТИВНОГО ПРОФІЛЮ

Реалії сьогоденного життя, орієнтованого на міжнародну співпрацю та інтеграцію, визначають відповідні пріоритети для освітньої галузі нашої держави. Розширення професійних і культурних зв'язків України з